

Az alapeljárás felei

Terhelt: BY

Az eljárásban részt vesz: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Az Európai Unió Bírósága 2016. szeptember 6-i Petruhhin ítéletében (C-182/15) ⁽¹⁾ az EUMSZ 18. cikknek és az EUMSZ 21. cikknek harmadik ország uniós polgár kiadatására irányuló kérelme esetében történő alkalmazásával kapcsolatban rögzített elvek akkor is érvényesek-e, ha a terhelt az életvitelének központját olyan időpontban helyezte át a megkeresett tagállamba, amikor még nem volt uniós polgár?
2. Az Európai Unió Bíróságának 2016. szeptember 6-i Petruhhin ítélete alapján köteles-e a kiadási kérelemről értesített származási tagállam a megkereső harmadik országtól a büntetőeljárás lefolytatása átvételének vizsgálatára céljából az ügy iratainak megküldését kérni?
3. Az Európai Unió Bíróságának 2016. szeptember 6-i Petruhhin ítélete alapján köteles-e a harmadik ország által uniós polgár kiadása céljából megkeresett tagállam a kiadást megtagadni és a büntetőeljárást maga lefolytatni, ha ez a nemzeti joga szerint lehetséges számára?

⁽¹⁾ EU:C:2016:630.

A Hof van Cassatie (Belgium) által 2019. május 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Vos Aannemingen BVBA kontra Belgische Staat

(C-405/19. sz. ügy)

(2019/C 288/32)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hof van Cassatie

Az alapeljárás felei

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: Vos Aannemingen BVBA

Ellenérdekű fél: Belgische Staat

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 77/388/EGK irányelv ⁽¹⁾ 17. cikkét, hogy az a körülmény, hogy kiadások harmadik személy javára is szolgálnak — mint a jelen esetben, amikor egy projektgazda viseli a lakások értékesítésével kapcsolatos hirdetési és igazgatási költségeket, valamint közvetítői díjakat, amelyek a telektulajdonosok javára is szolgálnak —, nem zárja ki azt, hogy az e költségeket terhelő hea teljesen levonható legyen, amennyiben megállapítást nyer, hogy a kiadások és az adóalany gazdasági tevékenysége között közvetlen és azonnali kapcsolat áll fenn, és a harmadik fél előnye mellékes az adóalany üzleti szükségleteihez képest?

- 2) Alkalmazandó-e ez az elv akkor is, ha nem általános költségekről van szó, hanem olyan költségekről, amelyek a héa hatálya alá tartozó vagy nem tartozó konkrét értékesítési ügyletekhez számítandók, mint jelen esetben egyrészt a lakások, másrészt a telkek értékesítése?
- 3) Jelentősséggel bír-e az ezekre a kiadásokra eső héa levonhatósága szempontjából az a körülmény, hogy az adóalanynak ugyan lehetősége/joga van a kiadásokat részben kiszámlázni annak a harmadik személynek, akinek a javára szolgálnak, ezt azonban nem teszi?

(¹) A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról — közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EKG hatodik tanácsi irányelv (HL 1977. L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.).

**A Raad van State (Belgium) által 2019. május 24-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem —
Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV kontra Belgische Staat**

(C-407/19. sz. ügy)

(2019/C 288/33)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Raad van State

Az alapeljárás felei

Felperesek: Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV

Alperes: Belgische Staat

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az — adott esetben az EUMSZ 106. cikk (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett — EUMSZ 49. cikket, EUMSZ 56. cikket, EUMSZ 45. cikket, EUMSZ 34. cikket, EUMSZ 35. cikket, EUMSZ 101. cikket vagy EUMSZ 102. cikket, hogy azokkal ellentétes „a kikötői szolgáltatást nyújtó munkavállalóknak a kikötői munkáról szóló 1972. június 8-i törvény hatálya alá tartozó kikötői területeken való elismeréséről” szóló, 2004. július 5-i királyi rendeletnek a 2. cikkével összefüggésben értelmezett 1. cikkében foglalt rendelkezés, nevezetesen az a rendelkezés, miszerint az említett rendelet 1. cikke 1. §-ának (1) bekezdése értelmében vett, kikötői szolgáltatást nyújtó munkavállalókat az — egyfelől az érintett paritásos albizottságban képviselt munkáltatói szervezetek, másfelől az abban képviselt munkavállalói szervezetek által kijelölt tagokból álló, paritásos összetételű — igazgatási bizottság általi elismerésük során vagy felveszik, vagy nem veszik fel a kikötői szolgáltatást nyújtó munkavállalók keretébe, minek során figyelembe veszik a munkaerő iránti igényt, tekintettel egyúttal arra, hogy nem írnak elő határozathozatali határidőt ezen igazgatási bizottság számára, és e bizottság elismeréséről szóló határozatai ellen csupán bírósági jogorvoslat benyújtására van lehetőség?
- 2) Úgy kell-e értelmezni az — adott esetben az EUMSZ 106. cikk (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett — EUMSZ 49. cikket, EUMSZ 56. cikket, EUMSZ 45. cikket, EUMSZ 34. cikket, EUMSZ 35. cikket, EUMSZ 101. cikket vagy EUMSZ 102. cikket, hogy azokkal ellentétes a 2004. július 5-i királyi rendeletnek a megtámadott, 2016. július 10-i királyi rendelet 4. cikkének 2., 3., 4., illetve 6. pontjával módosított 4. cikke 1. §-ának 2., 3., 6. és 8. pontjával bevezetett rendelkezés, nevezetesen azon rendelkezés, miszerint a kikötői szolgáltatást nyújtó munkavállalóként történő elismerés azt feltételezi, hogy a) a „kikötői munkáról szóló”, 1972. június 8-i törvény 3a. cikke szerint megbízottként kijelölt munkáltatói szervezet tagságával működő munkahelyi prevenció és egészségvédelmi külső szolgálat a munkavállalót alkalmasnak nyilvánítsa, b) a munkavállaló megfeleljen azokon a pszichotechnikai vizsgákon, amelyeket az 1972. június 8-i törvény ugyanazon 3a. cikke szerinti elismert munkáltatói szervezet által erre megbízottként kijelölt intézmény tart, c) a munkavállaló három héten keresztül részt vett munkabiztonsági